

Місячний танець

Серія «Пов'язані кров'ю»
Книга перша

Ukrainian Translation

AMY BLANKENSHIP, RK MELTON

Amy Blankenship

Місячний Танець (Пов'язані Кров'Ю. Книга I)

Аннотація

Життя Енві було прекрасним. У неї був чудовий брат, чудовий бойфренд, а найкращої роботи їй і не знайти, - бармен у найпопулярніших клубах міста. Принаймні, усе було чудово до тих пір, поки їй не зателефонував один із її найкращих друзів та повідомив, що її бойфренд виконує вертикальне лімбо на танцполі клубу «Місячний танець». Енві вирішує особисто переконатися в цьому, що призводить до низки надзвичайних подій, які її втягнуть у небезпечний паранормальний світ, захищений за завісою буденної рутини повсякденного життя... Світ, де люди можуть перетворитись на ягуарів, де справжнісінькі вампіри бродять вулицями, а грішні ангели живуть серед нас, простих смертних. Девон, злегка грубуватий ягуар-перевертень, - один із співвласників клубу «Місячний танець».

Його світ перевертається з ніг на голову, коли він спостерігає за привабливою рудоволосою бестією, яка танцює у його клубі, озброєна цинічним серцем та електрошокером. Посеред лютої війни між вампірами, що вирує навколо них, Девон клянеться собі зробити усе можливе та неможливе, щоб ця жінка стало його...

Содержание

Пролог	5
ГЛАВА ПЕРША	16
ГЛАВА ДРУГА	46
Конец ознакомительного фрагмента.	73

Місячний танець

Серія «Пов'язані кров'ю». Книга перша

Емі Бланкеншіп, Р.К. Мелтон

Переклад: Ксенія

Авторське право © 2012 Емі Бланкеншіп

Друге видання, Видавництво: TekTime

Всі права застережені

Пролог

Національний заповідник Анджелес став рідною домівкою для небезпечних пум і завезених в нього ягуарів, які любляють нищпорити по цьому величезному і неосяжному лісі. Але час від часу, коли ночі особливо ясні, їх стає дещо більше - разом зі своїми далекими родичами по цих диких і безмежних нетрях нищпорять звіролюди з Лос-Анджелеса ... або перевертні, як їх мило називають в народі. У такі ночі справжні тварини ховаються по своїх норах, поки хижаки з міста присвоюють собі їх землі, щоб полювати або, в особливих випадках, влаштувати сутичку, що абсолютно неможливе на людській території.

Не існує видовища більш жорстокого, ніж сутичка таких перевертнів, - якщо один із них буде поранений, він стане для людей таким же небезпечним, як і його побратим зі світу звірів. Щоб захистити людей, серед яких вони живуть, перевертні намагаються вирішувати всі свої суперечки якнайдалі від них, і саме лісова глибинка, яку вони уподобали для полювання, – найкраще для цього місце.

Цієї ночі ліс огорнула приголомшуюча тиша, коли на його дикі землі ступили двоє чоловіків, - власники двох найбільших нічних клубів міста. Під покровом ночі вони скинули з себе одяг і випустили на волю своїх внутрішніх звірів. Цієї ночі йшлося про полювання, полювання за могилою вампі-

ра, який міг знищити їх обох.

У самій гущі лісу, там, де жодна людина не могла їх почути, Малачі, глава невеликого клану ягуарів, вирвався з темряви і побіг прямо на свого супротивника ... людини, якій він ніколи не мав довіряти та слухати неправду про свого найкращого друга. Його противник теж був перевертнем, але в його жилах текла кров пуми ... Натаніель Вайлдер - його діловий партнер протягом останніх 30-ти років.

Малачі примчався на галявину і побачив, що Натаніель вже його там чекає стоячи, у своїй людській подобі. Зробивши пару кроків вперед, що необхідно для переходу з однієї подоби в іншу, Малачі повернувся до своєї людської подоби. Кожен із них був смертельно небезпечним в будь-якій із своїх сутностей – і як людина, і як перевертень. Чоловіки мали атлетичну статуру, зі сталевими м'язами, що перекочувалися під пружною шкірою. Їм можна було дати не більше 30 років, хоча насправді їм давно уже виповнилося 50 - перевертні старіють повільно.

Якби дія відбувалася у якомусь голлівудському фільмі, на повну зміну форми пішло б кілька хвилин, але це реальність, тому на галявині не було жодного монстра, що стікає слиною і слизом. Оголені тіла зовсім не бентежили перевертнів. А що стосується темряви, то місяць над їх головами світив наче прожектор, завмерши в просвіті між грозовими хмарами.

- Цього всього не повинно було статися, - сказав Натаніель холодним і непохитним голосом, намагаючись напоумити

свого друга. - Послухай мене! Це було тридцять років тому. Багато що змінилося з тих пір ... Я змінився.

- Тридцять років брехні! – прогримів Малачі, тільки тиша широко відлунила його голос. Він повільно перевів погляд туди, де він поховав Кейна, і на очі йому навернулися сльози.

- Це через тебе я був змушений закопати Кейна в це болото ... через тебе я зрадив його тридцять років тому!

- Я не можу дозволити тобі відкопати його, Малачі! Ти ж знаєш, що станеться, якщо ти це зробиш, - Натаніель нервово спостерігав за тим, як Малачі пильно дивиться на могилу людини, яка була колись його найкращим другом. Він ніколи не міг цього зрозуміти. Кейн був вампіром, небезпечним вампіром.

Більше того - Кейн був однією з двох перешкод, що перешкоджала мирному співіснуванню пум і ягуарів... Він і дружина Малачі - брехлива і зрадлива красуня Карлотта. Спочатку Натаніель її любив. Він ніколи не хотів, щоб все сталося саме так. Але врешті-решт, в пориві лютих ревнощів, він вирішив цю проблему... убивши двох зайців одним пострілом.

- Він був моїм найкращим другом. Він ніколи мене не зраджував! Це ти встромив мені ніж у спину! - Малачі моргнув, змахнувши люті сльози, коли доторкнувся до сережки, яку він носив; сережки Кейна. Що ж він наробив? Коли Малачі побачив, як Кейн схилився над його мертвою дружиною, він розгублено завмер, поки Натаніель не сказав йому, що це

Кейн вбив Карлотту.

Вона померла саме тут, на цій галявині, тому Малачі прийняв єдине, як він вважав, правильне рішення – зв'язати Кейна із цією ж галявиною ... в цій землі. Він навіть вкрав у Кейна його книгу заклинань і, щоб помститися, використав її проти нього ж самого.

Так, в одному Натаніель мав рацію. Майже всі вампіри - зло. Але серед них є кілька винятків, і Кейн був одним із них. Але немає більшого зла, ніж те, що Малачі зробив своїми ж руками. Заклинання, яке він наклав на Кейна, могла зняти лише його споріднена душа.

На той момент Малачі це здавалося кумедним, адже час був не владний над вічно молодим Кейном, проте він так і не зустрів свою споріднену душу. Раніше вони з Кейном часто жартували про те, що така жінка так ніколи і не народиться. Малачі згадав, як Кейн сказав одного разу, посміхаючись: «Якщо Бог коли-небудь вирішить створити таку жінку, яка зможе терпіти мої дурні витівки, - то у нього відмінне почуття гумору».

- Він надто довго пробув під землею, - попередив Натаніель. – Він вже настільки охоплений жагою крові і безумством, що... Якщо ти зараз звільниш Кейна, він нас точно уб'є.

Малачі гордо підняв голову і кинув пронизливий погляд на Натаніеля.

- Йому доведеться вбити тільки мене, тому що ти вже бу-

деш мертвий.

Як тільки пролунала погроза, обидва перевертні знову прийняли свою тваринну подобу.

На краю стоянки для житлових автофургонів, тієї, яка була найближче до великого мисливського заповідника, на сходинках величезного батьківського фургона сиділа Табата Кінг, або Таббі, як її всі називали. Розглядаючи зірки, що проглядалися із-за щільних хмар, вона здула з очей чубчик, радіючи, що дощ нарешті припинився.

Її вперше взяли в таку подорож, і зараз їй найменш за все хотілося сидіти в тісному фургоні. Вона була в захваті від поїздки, а коли батьки погодилися взяти з ними ще і їх собачку Скраппі, щастя Таббі не було меж. Правда, для цього довелося довго благати їх, але, коли вона пообіцяла сама піклуватися про свого маленького найкращого друга, щеня йоркширського тер'єра, батьки, хоч і неохоче, але погодилися.

Поки Таббі сиділа біля входу в фургончик, Скраппі відчайдушно гавкав в темряву, борсаючись туди-сюди на повідку, бажаючи рвонути за тіннями, які привернули його увагу. Раптово він зірвався з прив'язі і кудись помчав. Схопившись на ноги, Таббі ахнула. Щеня стрілою метнулося до якоїсь невеликої діри внизу паркану, що відділяв стоянку від заповідника.

- Скраппі, ні! - закричала Таббі і побігла за цуценям. Вона

пообіцяла батькам, що ні за що його не втратить. Зупинившись біля паркану, вона, важко дихаючи, пильно вдивлялася в темряву між деревами. «Я не боягузка,» - вона рішуче прикусила губу і опустилася на коліна, щоб пролізти в дірку слідом за собакою.

Пара дрібних подряпин - і Таббі протиснулася крізь цю діру в паркані і побігла в гліб лісу на звуки віддаленого гавкоту. «Через тебе у мене будуть неприємності,» - роздратовано прошепотіла вона і почала поклацувати язиком, згадавши, що цуценя часто відкликалося на цей звук.

- Таббі, ти де? - почула дівчинка оклик матері за своєю спиною, але ніяк не відреагувала - її більше цікавило, як повернути цуценя назад на стоянку. Адже Скраппі - її щеня, і вона повинна про нього піклуватися. І тому, замість того, щоб відповісти матері або покликати цуценя, вона мовчки побігла за собачим виском.

Досить скоро дівчинка зупинилася, щоб віддихатися. Вона притулилася спиною до дерева, упершись долонями у брудні коліна, важко дихаючи і вслухаючись в звуки лісу. Вона завжди хотіла опинитися в самій гущі лісу, просто стояти там і прислухатися до природи, як це робили індіанці в кіно.

Зниклі дощові хмари знову повернулися назад, і яскраве місячне світло раптово зникло. Очі дівчинки розширилися від переляку, коли вона зрозуміла, що вогні кемпінгу зникли з її поля зору.

Несміливо ступивши вперед, вона стривожено озирнула-

ся, але побачила лише темряву, ледве помітні стовбури дерев і ще більш темні тіні. Вона здригнулася, почувши далеко позаду якесь гарчання. Вирішивши, що цей напрямок їй не подобається, вона без оглядки помчала в інший бік.

Дівчинці здалося, що пройшла вже ціла вічність, коли вона знову почула гавкіт Скраппі. Вона кинулася в ту сторону, звідки долинали звуки, сподіваючись, що той, хто гарчав на неї, її не переслідує. Раптово вона знову почула гарчання, але на цей раз воно линуло звідкись спереду.

Потопаючи каблучками в землі, вона спробувала пригальмувати, але у неї нічого не вийшло - земля після дощу була покрита брудом і слизьким листям. Замість того, щоб зупинитися, вона впала на бік і поплила вниз по пологому схилі.

У Таббі перехопило подих, коли вона зі всієї сили врзалася в повалене дерево, яке її і зупинило. Перше, що на що вона звернула увагу, коли віддихалася, - щеня більше не гавкало. Дівчинка знову почула гарчання і почала дертися вгору по схилу, доки не почула тихе попискування. Піднявшись на коліна, вона виглянула із-за дерева і побачила маленьку галявину, залиту місячним світлом.

У самому її центрі сиділо щеня, і скиглило так, ніби йому задала прочухана велика сусідська собака. Притулившись до землі, воно відповзало назад. Блакитні очі дівчини розширилися, коли вона побачила, чому. На галявині повільно наближалися один до одного два великі звірі, а щеня сиділо якраз між ними. «Дурненький,» - тихо прошепотіла собі під

ніс Таббі.

Дівчинка зрозуміла, що це були за звірі. Вона бачила їх на картинках, які батько показував їй перед від'їздом. Один був пумою, а іншого вона бачила по телевізору ... ягуар. Їй подобалося дивитися передачі про тварин, і вона не морщилась, як мама, коли тварини в телевізорі намагалися напасти один на одного. Але зараз все було інакше - по-справжньому і дещо моторошно.

Це були кішки, які могли її запросто з'їсти. Великі кішки. Граціозні тварини кружляли по галявині, супроводжуючи свій танок гортанним ревом. Їх очі блищали, як золоті медальйони. Вітерець, що дув в бік Табати, розносив цей грізний звук по всій окрузі. Дівчинка не могла відірватися від видовища, яке постало перед нею, з нервовим трепетом стежачи за сутичкою цих прекрасних тварин.

- Ну ж бо, Скраппі, - прошепотіла вона, сподіваючись, що величезні кішки її не почують. - Біжи сюди, поки ніхто з них на тебе не наступив.

Вона хотіла сказати «поки тебе ніхто не з'їв», але вирішила не лякати бідне щеня ще більше, він і так вже був наляканий до самого кінчика хвоста. Кішки раптово пронизливо заверещали, змусивши Табату закрити вуха долонями, тому що звук був дуже гучний і страшний. Вони помчали назустріч один одному через галявину, а перелякане щеня підібгало свій хвіст між лапками і заверещало від страху.

Побачивши, як воно перелякалося, Табата перелізла че-

рез повалене дерево і щодуху помчала до цуценяти. Вона була ближче до Скраппі, ніж кішки, і кинулася на землю, швидко накривши собою маленьке тільце якраз в той момент, коли тварини зметнулися вгору і зіткнулися в повітрі прямо над нею.

- Будь ласка, не чіпайте мою собачку! - заволатала вона і скрикнула від болю, коли чийсь гострі кігті розсікли їй руку, а інші - ковзнули по спині. Кішки впали на землю прямо у неї за спиною. Вона почула глухий удар, хрускіт кісток, гарчання і пронизливий вереск. Дівчинка, не рухаючись, накривала собою цуценя, яке все ще тремтіло і тихенько повискувало. Вона не наважувалася подивитися на тварин, які борються за кілька метрів позаду неї.

Табата щосили притискала до себе цуценя, боячись навіть поворухнутися. Заплющивши очі, вона почала шепотіти цуценяті, щоб той побіг і привів кого-небудь на допомогу, якщо одна з кішок нападе на неї. Щось тепле і мокре бризнуло їй на спину, але навіть після цього вона не поворухнулася. Нарешті звуки боротьби припинилися, і дівчинка зважилася озирнутися.

Побачивши двох закривавлених чоловіків, що лежать позаду себе, вона затремтіла і заплакала. Повільно піднявшись на коліна, Таббі позадкувала назад, притискаючи цуценя до своїх грудей. Куди ж поділися пума і ягуар? Вони напали на цих двох чоловіків і потім втекли? І чому ці чоловіки без одягу?

Натаніель несподівано відкрив очі і вишкірився, показавши дівчинці дуже гострі зуби.

Табата відскочила, ледь не впавши, але встояла на колінах. Чоловік загарчав немов пума, і Скраппі, знову пискнув, вирвався з рук Табати і помчався назад у ліс, заверещавши від страху. Малачі сіпнувся, з рани на його грудях плеснула кров. Він відкрив рот і прогарчав дівчинці тільки одне слово.

- Біжи! - пронизливий крик ягуара вирвався з його грудей. Табата не вагалася ні секунди. Розвернувшись і схопившись на ноги, вона помчала геть від галявини, не сміючи навіть озирнутися. Їй було все одно, куди бігти, лише б подалі від цих страшних закривавлених незнайомців.

«Дякую, а тепер місцеві новини. Сьогодні в одній із сімей радісна подія. Нарешті знайшлася їхня дочка Табата, яка зникла три дні тому зі стоянки для трейлерів біля озера Кристал та всі ці дні безцільно блукала по національному заповіднику «Анджелес». Як виявилося, дівчинка хотіла знайти свою собаку, яка зірвалася з повідця і втекла в ліс. Семирічна дівчинка відважно побігла її наздоганяти, і була знайдена лише сьогодні вранці. На жаль, собаку разом з нею не знайшли. За відомостями з офіційних джерел, дівчинка знаходиться зараз в лікарні, де приходить до тями після шоку - судячи з усього, вона пережила напад пуми. Маленька Табата постійно твердить рейнджерам про двох пораниених чоловіків в лісі, але після ретельного обстеження площі в п'ять

тисяч квадратних миль рятувальники так нікого і не знайшли. Ми повідомимо вам додаткові подробиці через годину.»

ГЛАВА ПЕРША

10 років потому...

У клубі гуркотіла ритмічна гучна музика, а його велика неоновна вивіска змінювала кольори синхронно в ритм музики, кидаючи зловісні відблиски на будівлю на протилежному боці вулиці. На даху цього будинку, поставивши ногу на самий край, стояв чоловік з коротко підстриженим світлим волоссям. Подавшись трохи вперед і упираючись ліктем на зігнуте коліно, він курил сигарету.

Злегка відкинувши голову назад, Кейн Тріпп провів долонею по короткому волоссі, підстриженому їжачком. Він терпіти не міг стригти своє волосся і сумував за своїм колись довгим волоссям - Кейн все ще пам'ятав те чудове відчуття, коли шию ніжно лоскочить довге шовковисте волосся. Піднісши сигарету до губ, він глибоко затягнувся - йому не вистачало дуже багатьох речей, наприклад, сигарет, які він курил ще до того, як його поховали заживо і стали вважати мерцем.

Довгих сорок років назад Малачі, глава невеликого клану ягуарів, застав Кейна зненацька і звинуватив у вбивстві своєї дружини. До тієї ночі Кейн був в хороших відносинах з ягуарами, а Малачі був одним з його найкращих друзів. Згадавши про це, Кейн стиснув губи - Малачі засудив його і виніс йому вирок без будь-якого суду і слідства, просто в нападі

люті.

Пустивши в хід заклинання з тієї самої книги, яку, як вважав Кейн, він надійно заховав, Малачі пов'язав його прокляттям, зробивши нездатним ні ворухнитися, ні говорити... ні навіть захистити себе. Потім він вийняв з вуха Кейна сережку з темним криваво-червоним каменем всередині - кровавником. Ця сережка дозволяла вампірові вільно ходити під променями сонця. Колись цей та інші кровавники належали найпершому вампірові, Сіну.

Одного разу Кейн запитав, звідки міг з'явитися перший з вампірів, і відповідь його вразила.

Сін прийшов в цей світ один, поранений, знемагаючи від голоду і спраги. Його знайшов якийсь юнак, і зголоднілий Сін забрав у нього кров. Вампір швидко зрозумів, що люди цього світу - істоти тендітні, і душа покидає їх, якщо він ділиться з ними своєю кров'ю, намагаючись створити сім'ю на цій планеті. Але коли вони позбавляються душі, то стають для нього марними, не більше ніж монстрами.

За усе своє нескінченне життя Сінові вдалося знайти лише трьох людей, які зберегли свої душі ... ставши його дітьми. Єдиною різницею стало те, що після їхнього перевтілення вони більше не могли з'являтися на сонці - воно їх обпікало, змушуючи як їх самих, так і створених Сіном монстрів, їх кровних братів і сестер, ховатися від денного світла. На планеті Сіна такої проблеми не виникало ніколи, і все завдяки тому самому каменю-кровавнику.

Широкі браслети, які носив Сін, потрапили з його рідної землі на цю планету разом з ним. Вони теж були виготовлені з кровавника. Відколовши шматочок від одного з браслетів, Сін вставив його осколки в кільце, намисто і сережку. Згадавши про це, Кейн знову потягнувся до вуха і доторкнувся до своєї сережки.

Кровавник дозволяв йому вести таке собі напівнормальне життя, але ось книга заклинань Сіна погубила Кейна. Сін залишив її своїм дітям, щоб вони нею користувалися мудро, поки він спить. У цій книзі було одне заклинання-прокляття - спосіб приборкати бездушних дітей, якщо вони стануть занадто великим ризиком для людей.

І коли це заклинання використовували проти нього, все, що міг зробити Кейн - це лише дивитися темними, немигаючими очима, як колишній друг закидає його чорною землею, закопуючи живцем в могилу. Останнє, що він бачив, було небо над лісом, повністю засіяне зірками.

Темрява була всепоглинаючою і безмовною. Заклинання знерухомило Кейна, але не забрало його почуттів - він міг відчувати, як в товщі землі над ним вовтузиться різна живність - крихітні смертні істоти, які не сміють поїдати його безсмертну плоть, але, самі того не знаючи, гризли його душу.

Через якийсь час він став думати, що він однозначно зійшов з розуму. Потім, час від часу, він почав чути... якісь голоси. Він насолоджувався ними в своїй підземній в'язниці

і жадав чути їх знову і знову. Іноді він чув голоси цілих сімейств, а іноді - голоси тільки дорослих.

Часом він намагався боротися з заклинанням, покликати когось на допомогу, або навіть стати свого роду співрозмовником самому собі. Але магічне заклинання міцно опанувало його і зробило абсолютно безпорадним. Кейн знав це заклинання. Він сам використовував його проти монстрів. Це був складний ланцюжок, сплетений із безлічі дрібних заклинань. Щоб зняти це прокляття і звільнити його, потрібна була кров людини, яка б любила його усім своїм серцем. Адже тільки чари любові мають настільки могутню силу, що здатні зруйнувати накладене заклинання, і тільки глибоко любляча жертву споріднена душа може розірвати узи цього прокляття.

Заклинання завжди працювало проти бездушних вампірів, так як лише той, у кого є душа, може покликати на допомогу споріднену душу. Кейн багато разів користувався ним, щоб позбавити світ від демонів-вбивць, братів і сестер, які не знають нічого, крім бажання крові.

Кейн гірко посміхнувся, подумавши, що він приречений, тому що у нього немає спорідненої душі. Ця думка ніколи його не покидала. У всякому разі, він ще не зустрічав настільки загадкову жінку. Та й якщо би вона у нього була, то яка ймовірність, що вона наткнеться на його могилу, та ще при цьому стікаючи кров'ю? Малачі тоді збожеволів від горя. Він так сильно любив свою дружину, що хотів, щоб і Кейн

пізнав глибину такої любові і почав по ній тужити.

І він сумував. Скільки сліз він пролив, бажаючи будь-якого бога, який тільки міг його почути, привести до нього його споріднену душу, щоб він зміг звільнитися. Якби він дійсно вбив дружину свого друга, то таке покарання було б справедливим. Але він не був винен у цьому злочині.

Одного разу вночі, коли надія вже давно покинула його, він почув Малачі. Його віддалений рев, разом з лютим криком якогось іншого звіра, пробився крізь шалений внутрішній монолог Кейна. А потім він, вражений, почув прямо над собою голос маленької дівчинки - вона благала їх не чіпати її цуценя. Її жалібний і переляканий голос зламав щось всередині Кейна, змусивши його рватися на свободу, щоб захистити її від цих нічних звірів.

«Малачі не зачепить твого цуценя, дівчинка,» - подумки прошепотів Кейн.

І це була правда. Малачі нікому не заподіював шкоди, якщо тільки з ним не повелися дуже несправедливо... він ніколи б не образив дитину. Знаючи, що його друг десь поруч, десь над ним, Кейн відчув, як маленька іскорка знову запалила в ньому вогонь життя. Він сказився, коли дівчинка закричала знову, а потім почув, як щось важко впало на землю. Кров... Він відчув, як крізь землю до нього просочується свіжо пролита кров.

Нічого кращого він не міг і бажати. Її запах проник в його свідомість і ледь не довів до цілковитого безумства - адже він

чудово усвідомлював, що не в змозі до неї дотягнутися. Кейн сильно ослаб, провівши так багато часу без єдиного ковтка, відчуваючи смертельну спрагу, але не вмираючи. І раптом він відчув, як один з його пальців на руці ворухнувся.

Кейн сконцентрувався на цьому відчутті і, зібравши залишки своїх сил, спробував поворухнутися. Він відчував, як проходить день за днем, орієнтуючись на тепло, яке він відчував від землі над собою. Тепер його оточував запах крові, спонукаючи його продовжувати свої спроби і надаючи йому для цього все більше і більше сил. Нарешті Кейн зміг повільно поворухнути руками. Потім він почав повільно викопувати себе зі своєї власної могили.

Дні змінювали один одного, як раптом руки Кейна нарешті вирвалися на поверхню. Він буквально закричав від щастя, а з його очей полилися сльози радості. Вибираючись з мокрої землі, Кейн відкрив очі і подивився вгору. З його вуст пролунав майже божевільний сміх, коли він побачив над своєю головою чорне небо і яскраві зірки. Глянувши вниз, він помітив шматочок одягу, на якому виднілися засохлі крапельки крові. Кейн взяв цей клопоть, підніс до носа і вдихнув запах крові, яка звільнила його.

Міцно стиснувши в кулаці пам'ять про свою рятівницю, він потягнувся і повністю виліз із землі. Малачі і перевертень, який і був справжнім вбивцею дружини ягуара, лежали мертві за декілька метрів від могили Кейна.

Дивлячись повз них вглиб лісу, Кейн розумів, що дівчин-

ки тут уже давно немає, але він ні на секунду не сумнівався в тому, що ця дитина і була його спорідненою душею. Хто ще міг зняти закляття, яке наклав на нього Малачі?

Для пошуку дівчинки у Кейна не було сил - він був ще дуже слабкий. Вампір поповз по тілу Малачі і потягнувся рукою до його обличчя, ніжно торкаючись до його щоки. Повернувши своє обличчя до Малачі, Кейн розгубився і на мить не зміг дихати. У вусі Малачі була сережка-краваник. Його сережка!

У шаленому пориві Кейн скочив на ноги блискавичним, непомітним рухом. У затиснутому кулаці він тримав сережку. Потім Кейн подивився на Натаніеля, людину, яка його оббрехала і, зібравши навколо себе темну хмару немов плащ, розчинився в темряві.

Видихнувши, Кейн подивився на туман, що повільно плив по повітрю, маленьким смерчем він закрутився перед ним, а потім зник у далечінь з легким вітерцем. Всі ці десять років Кейн поневірявся з країни в країну, з континенту на континент, вивчаючи все, що він пропустив за час свого тридцятирічного ув'язнення.

Крапля за краплею, він відновив свої сили, почавши з маленького цуценя Йоркширського тер'єра, яке він знайшов у лісі. Зіщулившись, той лежав всередині якогось порожнього дерева. Напевно, це був чийсь домашній улюбленець, і Кейн відчував докори сумління, роблячи з ним такі речі, але на той момент прагнення поїсти було сильніше, ніж почуття

провини.

Тільки після того, як Кейн поїв, він зрозумів, що щеня належало тій самій дитині, яка врятувала його з могили. Відчувши, що в маленькому пухнастому тільці все ще іскриться життя, Кейн зробив жакливу річ. Вкусивши самого себе за зап'ястя, він видавив пару крапель крові і капнув їх на рожевий язичок собаки, а потім поклав цуценя на землю, не розуміючи, що ж він, чорт забирай, робить, Це ніколи не спрацює ... або?

Дівчинка врятувала його двічі, сама цього не знаючи. І, незважаючи на це, спогади про її переляканий голос мали таку силу, що змогли витягнути його з найглибшого сну. Як же він хотів її побачити... хоч одним оком поглянути на ту, чий голос його невпинно переслідував.

Потягнувши руку в кишеню, він витягнув маленький нашийник і пристально подивився на медальйон у формі кістки. Кейн знав прізвище її сім'ї, але адреса, вказана на медальйоні була недійсною... вже багато-багато років. Коли Кейн нарешті навчився працювати з комп'ютером, він почав шукати дівчинку з його допомогою, але її батьки були вже мертві, а будинок проданий. Їхня донька, яка, як він був упевнений, і була тією, яка звільнила його, - зникла без сліду.

Кейн підкинув лівою ногою недопалок, а потім загасив його. Повернувшись в Лос-Анджелес, він насамперед відправився в клуб Малачі, де колись жив і яким колись керував. Але виявилося, що клуб був проданий, а діти Малачі переї-

хали в інше місце, яке раніше біло нічим іншим, як старим занедбаним складом, який ягуари недавно відремонтували і, йдучи в ногу з часом, перетворили в сучасний нічний клуб. Тепер всім керували діти Малачі.

Він похитав голову, задумавшись, як Малачі зміг одружитися вдруге, знаючи, як сильно той любив свою першу дружину. Вона була його спорідненою душею, і незважаючи на те, що перевертні відомі своїм хорошим сексуальним апетитом, проте коли один із них зустрічає свою споріднену душу, - малоймовірно, щоб вони полюбили когось іншого.

Вивчивши всі подробиці життя Малачі, Кейн дізнався, що його нова дружина народила йому чотирьох дітей і померла під час пологів, народжуючи їхнього молодшого сина Ніка.

Малачі помер в ту ніч, коли Кейн, лежачи глибоко під землею, чув десь над собою гарчання, але він все ще відчував потребу помсти, яка гризла його зсередини. Практично всі вампіри народжуються з темряви, і, можливо, Сін помилявся, вважаючи, що Кейн так вже сильно відрізняється від своїх злісних братів і сестер. Протягом тридцяти років страждання він крапля за краплею втрачав свій розум, і, хто знає, може він вже був пошкоджений настільки, що Кейн більше не був винятком із правил. Думками він все ще був в тому темному місці, в якому ув'язнив його.

Кейн аргументував свої дії тим, що першу кров пролили саме ягуари. Тепер він повернувся, щоб відплатити їм тією ж самою монетою... всьому чортовому роду перевертнів, почи-

наючи з дітей Малачі. Але на цьому він не зупиниться. Наступні на черзі будуть діти перевертня, який зганьбив його ім'я - Натаніеля Вайлдера.

Створити собі послідовників, які б поставляли йому кров, - не проблема. Кейна досі вражав весь той підземний світ в центральній частині старого міста. Багато людей з цього світу мріяли стати тим, ким був Кейн... справжнім вампіром, а не просто якимось готом.

Все, що йому потрібно зробити, - перетворити на вампіра лише одного з них, а потім дозволити цьому бездушному рабу втілювати в життя свої власні темні наміри. Кейн вибрав найнебезпечнішого з групи... того, який, здавалося, вже втратив свою душу в темряві. Рейвен, монстр, швидше психопат з межовим розладом особистості, ніж людина ... гот-ізгой, спраглий до крові ще до того, як вона йому дійсно стала потрібною.

Рейвен був єдиною людиною, кому Кейн розповів про підступні перевертнів, які спочатку оббрехали його, а потім поховали живцем. Він не знав, чому він все це розповів Рейвену... від нудьги, напевно.

Кейн випустив цього монстра на волю у місті. Рейвен був злий на весь світ ще до того, як переродився і став дитям ночі, і тепер Кейн дав йому можливість випустити цей гнів. Рейвен взяв на себе відповідальність за те, як саме мстити від імені Кейна. Цей бездушний вампір використовував свої нові здібності в повній мірі.

Кейн не обтяжував себе тим, щоб відмовляти Рейвена від його задумів, адже це ідеально збігалося з його власними планами привести сімейство Малачі до падіння. Чому це він повинен захищати перевертнів від Рейвена? Максимум, який він дозволив собі сказати хлопцю, так це те, щоб він не вбивав людей заради їжі, щоб він ніколи нікому не шкодив без особливої на то потреби. І не його вина, що замість цього Рейвен вирішив нести смерть.

Коли Рейвен вбив вперше, був єдиним разом коли Кейн втрутився, зловивши хлопця ще до того, як він встиг залишити труп з міткою вампіра в такому місці, де його легко могли помітити люди. Не розкривати таємницю свого роду - це вроджений інстинкт самозбереження, і Кейн забув поділитися цим секретом з Рейвеном. Того разу Кейн показав новачкові, як розрізати місце укусу зубами так, щоб це було схоже на типове садистське вбивство.

Рейвен зайнявся розсіюванням своїх жертв поруч з «Місячним світлом», де їх могли легко виявити. Ідеальне місце. Більшість вампірів від народження були злом, тому Кейн провів більшу частину свого безсмертного життя в колі вбивць. Спостерігати за тим, як цей хлопець вбиває людей, - було абсолютно природним для нього.

Якби Сін прокинувся і став свідком цих смертоносних пустощів, він би вирішив позбавити світ від цієї нікчемності, вбивши Рейвена або прив'язавши його живцем до могили. Тепер, коли Кейн на собі відчув всю тяжкість такого пока-

рання, він безперечно обрав би швидку смерть.

До того, як його вигнали, він дружив з одним вампіром... Майклом. Вони були разом так давно, що ніхто з них не міг пригадати, скільки саме. Втім, навіть і не хотів. Обидва вони отримали в дарунок кровавники, тому що змогли зберегти свої душі... вони і брат Майкла, Деймон.

Майкл був хорошим хлопцем... як і раніше на боці ангелів, як вони говорили, хоча, за чутками, Деймон виплекав у собі темну сторону і виплеснув її на свого брата. Можливо, він нанесе Деймону маленький візит, коли закінчить тут зі своїми справами, і навчить його хорошим манерам. Кейна дивувало, що між братами так раптово почалося суперництво, адже Майкл любив свого брата... але у цьому світі немає нічого вічного.

Кейн не хотів, щоб Майкл дізнався про всепоглинаюче його душу зло, яке в ньому залишила могила. Останні пару тижнів Кейн провів, спостерігаючи за Майклом здалеку. Він знав, що тепер Майкл і старший з синів ягуара, Уоррен, були друзями... точно так само, як колись був він із Малачі.

Перевертні - зрадники, і Майклу слід знати про це. Прибравши з дороги перевертнів, Кейн зробив би Майклу останню послугу... в пам'ять про старі часи.

Кейн потягнувся рукою до вуха і торкнувся сережки, що стала домівкою для кровавника. Він знав, що цей камінь вберігає його від вбивства людей. Якщо б його душа дійсно стала переповнена злом, тоді магія, що знаходиться все-

редині кровавника, не допомогла б йому. Кейн досить часто дивувався, як Малачі міг упустити такий простий факт... доказ невинуватості Кейна був прямо у нього перед очима.

Не біда... він провів у своїй в'язниці тридцять років за те, чого не робив.

«Розплата стане для вас пеклом, друзі мої!»

- Агент по телемаркетингу? - Запитав Чед, невміло ховаючи посмішку, коли його молодша сестра так сильно бахнула по телефону, що той відвалився від стіни і з гуркотом впав на підлогу.

Енві відкинула ногою телефон вглиб кімнати уявивши, що це голова її бойфренда, а потім повернулася до свого брата.
- Ви всі самці або тільки ті, з якими я зустрічаюся?

Чед підняв догори руки у знак капітуляції: - Як на мене, дівчата нічим не кращі. А тепер заспокойся і розкажи своєму старшому братові, що трапилось.

Енві притулилася чолом до холодної стіни. Вона трималася стійко і не проронила жодної сльозинки. Не так вже їй і подобався Тревор, щоб ридати через нього. Більше того, - вона вже серйозно втомилася від усіх цих хлопців, яким завжди щось бракувало.

- Це був Джейсон. Він запросив мене на побачення. Він подумав, що я знову одна, так як щойно зустрів Тревора в новому танцклубі, який там буквально угвинчує іншу дівчину в танцпол.

Чед похитав головою. Він абсолютно не співчував Тревору з тих самих пір, як він попався на очі його сестрі. - Може, ми сходимо в цей клуб, раз така справа? - Сказав він, піднявши брову і не бажаючи пропустити таке видовище ні за що на світі.

Енві посміхнулася, їй сподобалася ця ідея. «Дай мені десять хвилин, і я буду готова».

Чед кивнув і сів на краєчок дивана, взявши пульт і клацнув пультом, щоб подивитися новини, хоч і не звертав на них жодної уваги. У будь-якому випадку, йому не хотілося, щоб його сестра зустрічалася з Тревором. Чед знав, що цей хлопець поводить себе як звичайний американський багатенький студент коледжу, щоб збити всіх зі сліду, і йому не подобалося, що Тревор бреше Енві про те, ким він являється насправді. Якщо Тревор збирався з нею спати, то Енві має повне право знати, хто їй зраджує.

Починати стосунки з брехні - не найкращий варіант. А якщо ти збираєшся брехати, тоді краще з самого початку не заводити жодних серйозних стосунків. Останній раз, коли вони бачилися в поліцейській дільниці, Чед загнав Тревора в кут і сказав цьому агенту під прикриттям, щоб він або розкавав Енві правду, ким він є насправді, або тримався якнайдалі від неї. І не його вина, що Тревор не слухає нікого крім себе.

Його дратувала сама лише думка про те, що Тревор може використовувати Енві, щоб спокійно виконувати свою роботу агента під прикриттям в нічних клубах. Так як Енві працює

ювала барменом в багатьох клубах, тому це було непоганим приводом для Тревора приходити разом з нею до того, як клуби відкриваються, і покидати їх вже після закриття. Не змішуючись в клубах з натовпом, Тревор міг винюхати набагато більше, не викликаючи при цьому жодних підозр у Енві.

Сам Чед відмовився працювати під прикриттям, хоча спецслужби постійно намагалися заманити його до себе. Максимум, на що він погодився, так це стати їхнім улюбленим хлопчиком на побігеньках, коли виникає необхідність увірватися всередину клубу і втихомирити там бурхливих відвідувачів. І Чеда це цілком влаштовувало. Він з набагато більшою охотою надиратиме якомусь мерзотнику дупу, ніж буде нишпорити туди-сюди, випитувати і ритися у паперах, в надії накопати на кого-небудь компромат.

Ось Джейсон, їх спільний друг, навпаки, був би набагато кращим кандидатом в бойфренди для Енві. Вони разом ходили в школу... хоча, саме в цьому і полягала проблема. Джейсон закохався в неї ще в старших класах і так часто зависав у них вдома, що Енві стала сприймати його як брата... а не як хлопця.

Джейсон приєднався до Рейнджерів Національного заповідника Анджелес відразу після школи, і з тих самих пір тільки там і працював. Енві і досі подобалося зависати з Джейсоном. А ще їй хотілося частіше бачитися зі своєю найкращою подругою, Табатою, яка була у складі того ж підрозділу рейнджерів, що і Джейсон.

Чед встав з дивана і підійшов до дверей спальні Енві. Вони жили разом останні чотири роки, з тих самих пір, коли їхні батьки загинули в автомобільній аварії. Чеду і Енві чудово жилося разом. Він був копом, а вона - затребуваною барменшою в декількох клубах в місті.

Єдиною причиною, по якій він нічого не говорив їй про те, щоб вона знайшла «нормальну» роботу було те, що працюючи барменшою ночами, вона заробляла набагато більше, ніж він. Так було навіть краще, тому що, коли приходив день оплати за оренду, зазвичай саме Енві платила за неї, а Чед брав на себе усі інші витрати.

- Що за клуб? - запитав він через двері.

- Новий, називається «Місячний танець», - Енві зав'язала верхню частину свого довгого волосся полунично-рудого кольору в кінський хвіст, залишивши декілька пасом, які довгими хвилями спадали по спині.

- Може мені вдасться влаштуватися на роботу в барі, поки ми там будемо.

Чед насупився:

- Це той самий, який на краю міста, правильно? - і, не чекаючи відповіді, повернувся в свою кімнату. З недавніх пір на тому кінці міста почали відбуватися досить небезпечні події. Найбільш особлива небезпека – це пропажа людей, а в міському кварталі, де знаходився цей клуб, було знайдено кілька трупів.

На даний момент у них не було нічого, що б зв'язува-

ло «Місячний танець» з цими вбивствами, лише те, що всі обрані жертви були завсідниками клубу. У Чеда і у багатьох інших людей викликали підозри інтервали між вбивствами. Питання полягало в тому, чи зависав серійний вбивця в цьому клубі, чи ні, так як декого із жертв, знайдених недавно, востаннє бачили саме в цьому клубі. Як офіцер поліції, Чед не міг не звернути уваги на такий збіг обставин.

Так як його пістолет і жетон вже були в машині, тому Чед схопив маленький електрошокер і засунув його ззаду за пояс своїх штанів. З огляду на всю ту гидоту, що там відбувається, він хотів, щоб у Енві був електрошокер на той випадок, якщо в клубі щось піде не так.

Коли він вийшов з кімнати в коридор і, піднявши очі, побачив свою сестру, - завмер як укопаний. На ній була чорна шкіряна спідниця з мереживом внизу, що прикривала її ноги до середини стегна, яку доповнював чорний мереживний топ, шкіряні вставки на якому були лише в потрібних місцях... якраз, щоб прикрити груди і продемонструвати свій плоский животик та пупок.

На ногах у Енві була пара чорних шкіряних чобіт вище коліна з витонченими ланцюжками навколо щиколоток. Її шию прикрашало намисто, яке подарувала їй мати багато років тому, на якому красувалася чарівна підвіска із аметистового кварцу. Майже все волосся було зібране у високий кінський хвіст, і тільки кілька локонів спадало на одне плече.

Макіяж був нанесений зі смаком - трохи чорної підводки

та тіні, а також помада темного відтінку. Вона була схожа на домінуючу пані.

- Чорт! Нам що не вистачає «свіжої крові»? - Чед підняв високо брови, змірявши її ще раз з оцінливим поглядом. Він уже подумував скасувати їх нічну вилазку і, заради її безпеки, змусити Енві повернутися назад в кімнату.

- Ну, я вирішила, - Енві підвела свою витончену брівку. - як розберуся з Тревором, - трішки повеселюся! З сьогоднішнього дня я відмовляюся зустрічатися тільки з одним хлопцем. Мені не потрібен бойфренд... мені їх потрібно БАГАТО! І якщо один із них буде вести себе як ідіот, - мені буде начхати, тому що у мене будуть інші, які з превеликим задоволенням надеруть йому дупу.

- Ага, я пам'ятаю, як це було мило в шкільні роки, - Чед похитав головою, знаючи, що його сестра була насправді набагато невиннішою, ніж хотіла здаватися. - Поїдемо на моїй машині, раптом мені зателефонують із дільниці.

- Тільки якщо ти дозволиш мені погратися з мигалкою, - посміхнулася Енві, наперед знаючи відповідь.

Чед зітхнув і попрямував до машини.

- Чесне слово, ти гірша за дитину в магазині іграшок, яка хапає всі м'які іграшки, які можуть говорити, чим усіх зводить із розуму.

- Що? – засміялася вона у відповідь. – Мені подобаються блакитні вогники. Досить їх включити, і усі негайно дають тобі дорогу.

- Як того разу, коли у нас закінчилася кава? - Запитав Чед.
- Ти ж знаєш, - це марна трата грошей порядних платників податків, хіба не так?

- Якщо ти не замовкнеш, то я поведу машину. Тоді тобі доведеться мати справу і із сиренами, і з червоними вогнями,
- попередила Енві свого брата, грайливо підморгнувши йому у відповідь.

Чед тут же замовк. В останній раз, коли таке сталося, вона запізнилася на роботу, а його так нудило, що він не зміг сісти за кермо, тому сів на пасажирське сидіння і мирно засопів. Шеф і досі йому нагадує про це.

Енві вимкнула блакитні мигалки приблизно за квартал від нічного клубу і подивилася вгору на прожектори, вогні якого витанцьовували по вкритому хмарами небі. Вона побачила, як двоповерхова будівля з'явилася в полі її зору.

Останнім часом вона так багато працювала, що у неї зовсім не було часу відвідати «Місячний танець», хоча деякі з її клієнтів розповідали про цей клуб з особливим захопленням. Зовні клуб був абсолютно непримітним, схожий на цегляний склад з декількома вікнами і великою неоновною вивіскою фіолетового кольору на фасадній стіні.

Перед входом в клуб стояла довга черга, яка тягнулася до половини величезної парковки. Люди були одягнені в свої найкращі клубні наряди і про щось захоплено один з одним розмовляли. Звернувши увагу на той факт, що в клуб і досі

була черга навіть о десятій годині вечора, Енві зрозуміла, що працювати тут, напевно, дуже вигідно.

- Так, я точно тут подам заяву про прийняття на роботу, - посміхнулася вона такій перспективі.

- Ну, черги майже немає, - саркастично заявив Чед. Йому не терпілося побачити, як Тревор отримає пристойну дозу його сестри під адреналіном.

Він припаркувався в найтемнішому кутку стоянки поруч з машиною Тревора. Чед потягнувся і схопив за руку Енві, яка збиралася відкрити двері і вийти.

- Ось, візьми, - він вклав їй у руку маленький електрошокер, а потім відкрив дверцята і вийшов, не промовивши жодного слова.

Енві з посмішкою стиснула цей пристрій в руках. Брат навчив її декільком прийомам самозахисту, якими вона володіла на такому рівні, що цілком можливо змогла б завалити більшість копів, з якими він працював, без жодної краплинки поту. Але, як завжди говорив Чед: «Навіщо битися, якщо, натиснувши на кнопку, можна виріши всі проблеми».

Енві засунула електрошокер в маленьку бічну кишеню шкіряної куртки, де вже лежало її посвідчення особи. Тревор може не сумніватися, - на його кнопку вона точно натисне. Вона б з радістю натиснула і на кнопку ліфта, який спускається прямо в пекло, щоб просто переконатися, що Тревор там, у пеклі. Нікому ще не вдавалося минути кари Енві Сек-

стон, після того як зрадив її.

До черги вони йшли поруч і Енві неймовірно зраділа, коли черга почала рухатися так швидко, що вони опинилися всередині клубу всього через пару хвилин.

Хлопець на фейс-контролі був одягнений в шикарні штани від Армани і відповідний їм піджак. Під піджаком була сорочка, що облягала його фігуру, демонстративно підкреслюючи його гарний торс. Каштанове волосся хлопця хвилями спадало по обидва боки обличчя, яке було покрите тонкою щетиною. У нього були пронизливі темні очі, які, здавалося, світилися у неоновому світлі.

Чед заплатив, і вони показали свої посвідчення особи, перед тим як чоловік поставив мітки на їх руки і зняв червону оксамитову стрічку, пропустивши їх в клуб. Зайшовши всередину, вони пройшли вздовж короткого коридора до інших дверей, які автоматично розчинилися, коли вони до них підійшли. Увійшовши в головне приміщення, обидва замерли від побаченого видовища і розглядали все, затамувавши подих. Вони начебто потрапили в інший вимір.

Людей всередині було не менше, ніж на парковці. Було таке враження, що в клубі стільки народу, що яблуку ніде впасти, хоча це було не так. У Енві щелепа відвисла, коли вона наближалася до величезного отвору, вирізаного прямо в центрі залу.

Підійшовши ближче до поручнів, вона глянула вниз на танцпол, що знаходився на поверх нижче. По обидва боки

від них був прохід через весь основний поверх з довгим баром, що тягнувся по всій його довжині. Сам бар був зроблений із матового скла з м'якими неоновим освітленням, який струменів з нього з усіх боків.

Праворуч і ліворуч від Енві спускалися прямо вниз двоє сходів, які зустрічались десь в центрі і продовжували спускатись нижче аж до самісінького танцполу на нижньому поверсі. Танцпол освітлювався настільки м'яким світлом, що ноги танцюючих спливалися з ультрафіолетовими промінцями. Все це разом нагадувало пекельне лігво, оздоблене різнокольоровими мерехтливими прожекторами над головою, що рухалися скрізь, крім простору над танцюючими.

Освітлення було встановлено таким чином, що людей на танцполі можна було побачити лише від колін до підлоги, а інші частини їхніх тіл повністю потопали в темряві.

Енві перекилилася через перила, вишукуючи інші бари на нижньому поверсі, але там був лише танцпол. Це все нагадало їй пекельну безодню. Досить спуститися вниз по сходах, і ти опинишся під покривом темряви, повністю прихований від сторонніх очей.

- Тут три поверхи? - Запитала Енві, піднявши очі на суцільну стелю над ними. Враховуючи підвал, там вгорі мав би бути третій поверх. Їй було цікаво, чи цей поверх був теж частиною клубу, чи приватною територією, куди стороннім вхід заборонено.

Захоплені вигуки і свист привернули увагу Енві та змуси-

ли її поглянути вниз. Вона з подивом втупилася поглядом на клітку прямо посередині цього пекельного лігва, коли її освітлив промінь прожектора кольору блакитного льоду. Одна мить – і вона була зачарована чоловіком за ґратами.

Чед також не міг відірвати свій погляд від клітки. Вона була схожа на маленьку тюремну камеру. Всередині були чоловік і жінка, які кружляли навколо один одного. Навіть на такій відстані Чед відчував жар, що паів від їхніх танцюючих тіл. Він міцно схопився за поручні, так, що кісточки його пальців побіліли, коли чоловік в клітці відштовхнув свою партнерку по танцю до ґрат, а вона пірнула йому під руку, не давши притиснути себе до холодного металу клітки.

Обернувшись, чоловік схопив її за зап'ястя і притягнув спиною до себе, а потім притиснув її руки до ґрат прямо перед її обличчям. Змусивши її схопитися за ґрати, він почав тертися об неї своїм майже повністю оголеним тілом, поки її голова не впала назад на його груди, немов вона насолоджувалася кожним його рухом.

Вони були немов дикуни, які виконують щось на зразок первісного шлюбного танцю. Це шоу полонило Чеду і Енві, кожного по-своєму.

Чед мовчки ще кілька хвилин спостерігав за танцюристами, які відскочили один від одного лише для того, щоб чоловік заманив свою партнерку в іншу позу. Від їхніх спекотних рухів Чеду стало тісно в джинсах, коли чоловік своїми стегнами різко штовхнув сідницю дівчини. Зніяковівши,

Чед відвів від них погляд і змусив себе дивитися на оформлення верхньої частини стін, які він міг бачити з цього ракурсу.

Здебільшого там були миготливі вогні різного кольору і немиготливий ультрафіолет, поруч з величезними стилізованими під портрети картинами, на яких були зображені гладкі тіла ягуарів: одні брали участь в боях, інші зображені поодинокі під час полювання. Здавалося, що жорстокі звірі живуть своїм власним життям. Безмовні картини практично рухалися в такт вогнів, створюючи враження, що тварини були живими і спостерігали за всім навколо.

Чед про себе відзначив, що таке тематичне оформлення було досить унікальним в своєму роді, але воно спрацювало. Його очі стежили за рухом вогнів по стінах і він помітив, що між картинами висять ланцюги, на яких місцями можна було побачити нашійники з шипами і чорні шкіряні батоги.

Він обернувся назад і поглянув на клітку, сподіваючись знайти Джейсона, але натомість побачив на танцполі Трево-ра поруч із одним з прожекторів. Цей ідіот був затиснутий між двома дівчатами, наче сосиска в хот-дозі, і, здавалося, насолоджувався цією миттю. Поглянувши на Енві і побачивши, що вона втупилася прямо на це тріо, він зрозумів, що зараз йому краще промовчати.

Енві схилила голову вбік, намагаючись розглянути Трево-ра, немов вона його і не знала.

Вона дивувалася, навіщо взагалі почала з ним зустрічати-

ся. Хоча і повинна була визнати, що він дуже привабливий. Точніше сказати, - до біса привабливий! Він виглядав як той серфер з Каліфорнії з піжонськими замашками: неслухняне волосся пісочного кольору, золотиста засмага, сіро-блакитні очі. Він такий солодкий та забавний.

Але якщо глянути на те, що приховується за його зовнішністю, - то нічого особливо привабливого для дівчини там і не було. Все, що за цим всім залишилося, так це типовий студент-мажор, який народився під щасливою зіркою. Коли він знаходився поруч, то був дуже турботливим, але часто пропадав невідомо куди, іноді на кілька днів поспіль.

Ще одна хороша річ, яку вона могла сказати про нього, - він був дуже пристрасним в ліжку і подарував їй кілька найкращих моментів в її житті.

Якщо подумати, вона насправді вірила, що подобається йому... більше, ніж подобається. Ось чудове підтвердження того, як погано вона розуміється в чоловіках. По правді кажучи, їй просто набридло бути самотньою... але це ні в якому разі не привід починати зустрічатися з хлопцем.

Вона сумно зітхнула, побачивши, як Тревор схопив за сидницю одну з дівчат, яка прилипла до нього, і зрозуміла, що не відчуває ні краплі ревності. Якщо би вона дійсно його любила, вона зараз би просто ошаленіла від ревності, а не відчувала біль розчарування. Набагато більше її хвилювало його брехня, що він хоче лише її.

Сидячи на барному стільці поруч з дверима, Джейсон спо-

стерігав, як Енві входила в клуб. Він знав, що вона прийде, і не здивувався, побачивши з нею Чеда. Давши їм пару хвилин озирнутися, Джейсон самовдоволено посміхнувся, помітивши, як плечі Енві напружилися. Він зрозумів, що вона побачила, як її хлопець витанцьовує на танцполі.

Останні кілька місяців Джейсон намагався приховувати від всіх свої ревності. Він не хотів ранили Енві, але, якщо лише так вдасться позбавити її від Тревора, - тоді все робиться для її ж користі.

Повернувшись до Кет, симпатичної барменші, з якою він розмовляв,

Джейсон посміхнувся. «- Я ж казав, що вони прийдуть,» - і кивнув в сторону Енві і Чеда.

Джейсон сидів тут вже більше години, але, побачивши, як Тревор зраджує Енві, у нього пропало будь-яке бажання приєднається до натовпу на танцполі. Щоб не померти з нудьги та хоч якось згаяти час, він почав базікати з Кет. Він навіть розповів їй про зрадливого бойфренда Енві.

-

Так це і є твій найкращий друг і його сестра? - Кет глянула на парочку, проте найбільше її цікавив коп. Якби Джейсон не сказав їй, що Чед - поліцейський, вона б ніколи сама не здогадалася.

Він був шалено сексуальний. Ріст - 180 см, обцілована сонцем шкіра, каштанове волосся з золотим відтінком. Трохи довше, ніж зазвичай носять копи і, було таке враження,

що вітер розвіяв його волосся на бік, що надало Чеду злегка дикий вигляд. Кет спіймала себе на тому, що порівнює його з Квіннном і закліпала очима, зрозумівши, що знову порівнює когось з ним. Вона повернулася до Джейсона, розуміючи, що їй і Квіннну варто погасити старе полум'я, в протилежному випадку, вони ризикують знову обпектись.

- Він не схожий на копа, - сказала Кет, розглядаючи Чеда, подумавши, чи не зустрічається він з ким-небудь. Джейсон про це не згадував.

- Ага, - з надутим виглядом буркнув Джейсон, помітивши, як Кет дивиться на Чеда. Похитавши головою, він сказав:

- Я повернуся через пару хвилин.

Допивши свою содову, він зісковзнув зі стільця і попрямував до своїх друзів. Підійшовши до них, він поклав руку на плече Енві. Нахилившись, він прошепотів їй на вухо:

- Хочеш потанцювати?

Енві посміхнулася, не обернувшись до нього.

- Так, до біса, так! - вигукнула вона, а потім помчала до найближчих сходів, залишивши Джейсона поруч з Чедом. Його рука так і залишилася лежати на уявному плечі. Почувши сміх Чеда, Джейсон моргнув.

- Блін, - зітхнув Джейсон, дивлячись, як Енві спускається вниз на танцпол.

Чед зі співчуттям поплескав його по плечу, провів його до бару, де той сперся на барну стійку.

- Забудь. Схоже, зараз усі думки Енві лише про одне - пом-

ста.

Чед глянув на дівчину за барною стійкою і на мить взагалі забув про те, що поруч стоїть Джейсон. Вона виглядала приголомшливо - бронзовий загар, дуже довге чорне волосся, що спадало кучерявими локонами на плечі аж до самих стегон. А її очі, навпаки, були світло блакитні з дуже тонким чорним кільцем навколо райдужки світлішого кольору.

Його погляд зупинився на її повних губах, коли він сказав:

- Тільки содову, будь ласка.

- Що, не п'єш сьогодні? - Запитав Джейсон, намагаючись не дивитися на свого друга, поки той витріщався на Кет. «І чому це всім дівчатам подобаються копи?» - подумав він.

- Ні, думаю, сьогодні мені краще залишатися тверезим. Мені не дуже подобається Тревор, тому я дав Енві свій електрошокер погратися, - Чед на мить відірвав погляд від дівчини, досить для того, щоб обдарувати Джейсона єхидною посмішкою.

- І сьогодні я на патрульній машині, - він знав, що той вловить прихований підтекст.

Джейсон несподівано відштовхнувся від барної стійки, пробачивши свого друга за те, що той притягає дівчат як магніт.

- О, чорт, я нізащо не пропущу таке! - Він схопився за поручні і помчав вниз, переслідуваний сміхом Чеда,

- Що ж, сьогодні я ошчасливив двох людей, - він підморгнув Кет, знаючи, що вона слухала їхню розмову, і розплати-

вся за випивку. Йому краще подивитися, що задумала Енві. Так буде краще.

Кет кивнула, коли Чед плавно посунув її двадцятку і сказав залишити решту, а потім попрямував, щоб приєднатися до Джейсона. Ці двоє хлопців можуть бути небезпечними для жіночих гормонів. У Джейсона було довге світло-русяве волосся, а обличчя і тіло як у моделі з «Рятувальників Малібу».

Кет помітила, що більшість дівчат намагалися привернути його увагу, коли проходили мимо нього. Але Джейсон наче нікого з них не помічав, понурившись у свої власні думки... поки не почав розповідати про своїх кращих друзів, Чеда, і дівчину, яку вони обидва так невпинно захищали.

А Енві навіть не помічала, що її захищає ще хтось, крім її брата. Кет моргнула, намагаючись силою викинути з голови думки про Квінна і зосередитися на актуальних проблемах.

Саме згадка Чеда про електрошокер витиснули думки про Квінна. Ось-ось почнеться нова забава, і Кет вирішила попередити про неї свого брата. У них останнім часом і так було багато проблем, і все через цю низку вбивств поруч з їх клубом. Останнє, що їм було потрібно, так це виставити свій клуб в поганому світлі, чим привернути ще більше уваги до нього.

Чед злегка перехилився через перила, вишукуючи в натовпі Енві. Слава богу, танцюристи в клітці все ще були внизу разом зі своїм прожектором, так що знайти Енві було

не так важко... Почувши ледь чутний стогін Джейсона, Чед прослідкував за його поглядом і побачив, як Енві танцює з декількома хлопцями поряд із сяйвом м'якого прожектора клітки. Він насупився і примружив очі, дивуючись, що вона задумала.

- Принаймні, вона дивиться на Тревора. До речі, спасибі за дзвінок, - сказав Чед серйозним тоном. – Варто було чекати, що станеться щось подібне.

Джейсон знизав плечима:

- Це не заради мене. Заради неї. Вона заслуговує на кращого, ніж він, - він непомітно посміхнутися, дивлячись на неї і усвідомлюючи, що тепер вона буде одна. Але погляд на всіх цих хлопців, які танцювали навколо неї і привертали її увагу, додали його усмішці краплю смутку.

ГЛАВА ДРУГА

Спускаючись сходами, Енві відчула, як жар обволікає її немов друга шкіра. Вона спробувала розслабити напружені м'язи і попрямувала прямо на танцпол. Зробивши кілька кроків у напрямку до Тревора, вона відчула себе так, немов потрапила в секс-вир, коли кінчики чийхось пальців доторкнулися до її оголеної шкіри, а тіла незнайомців ковзали по її тілу.

На цьому танцполі було темніше, ніж в інших клубах, де вона працювала, і їй сподобалася така інтимність. Окремо танцюючих пар тут не було багато, а переважав натовп змішаних один з одним гарячих тіл. Відчувши, як міняється атмосфера, Енві повільно підняла руки і дозволила своїм пальцям легенько торкатися незнайомців у темряві. Викликаний в результаті всплеск адреналіну, запульсував в ній в такт пристрасної музики.

Відтягуючи момент, коли їй прийдеться зіткнутися з Тревором, Енві просто закрила очі і почала рухатися в такт музики, яку не можна було назвати інакше як звуками похоті.

Відчувши, як швидкоплинні дотики стають більш сміливішими та настирливими, Енві відкрила очі і виявила, що дивиться в упор на торси кількох чоловіків - у одних крізь відкриті сорочки можна було бачити їх оголене тіло, на інших був одяг з такого матеріалу, назвати який можна було

тільки розпусним. Енві не наважувалася подивитися їм в обличчя через страх зустрітися з ними поглядом.

Злегка оп'янівши, вона почала відступати назад, не пручаючись тому, що вони сліднують за нею у спокусливому танці. Відчувши спиною холодне залізо клітки для танців, Енві повільно підняла очі на невелику платформу, на якій вона стояла. Її увагу прикував чоловік всередині клітки, який саме опустил танцюючу з ним дівчину на коліна під собою в покірну позу.

Здавалося, все навколо завмерло, коли їхні погляди зустрілися і вони не могли відірвати очей один від одного. Те, як він дивився на неї, викликало у Енві відчуття, ніби підкоряється саме вона. У нього були крижано-блакитні очі з дуже тонким чорним обідком навколо райдужної оболонки. Енві подумала, що ніколи не бачила таких пронизливих і приголомшливих очей. Вона б могла дивитися в них годинами, і їй все-одно було б мало. Це її лякало.

У Енві склалося враження, що він знає, як вона виглядає голою, судячи з його погляду. Те, як його очі блукали по її тілу, затримуючись на певних місцях... змусило її відчути, ніби він дійсно торкається цих самих місць своїми руками. Вона всіма силами намагалася подолати нестримне бажання кинутися на решітку клітини і благодати його взяти її жорстко і швидко.

Відірвавши свій погляд від цього привабливого видовища, Енві змусила нагадати собі, що вона може покинути

танцпол в будь-який момент, коли захоче.

Тревору зовсім не було весело, хоча він і намагався встигнути за потоком на танцполі і влитися в нього настільки, наскільки це можливо. Однак гарячі дівчата і танці - це не справжня причина його перебування тут. Він стежив поглядом за хлопцем в клітці - саме він був його справжнім об'єктом.

Хлопця звали Девон Сантос і він був останнім, кого бачили разом з Келлі Фостер, дівчиною двадцяти років, тіло якої виявили минулого тижня у сусідньому з клубом провулку. Вона танцювала з Девonom в цій же самій клітці в ту останню ніч, коли ще була жива.

На даний момент єдине, що вдалося взнати Тревору, що жертва вбивці недавно покинула роботу в «Нічному світлі», одному з клубів в кварталі розваг. У «Місячному танці» вона встигла пропрацювати всього одну ніч ... ту саму, в яку померла. Смерть цієї дівчини, не єдина смерть, про яку розносять Тревор, але саме ця стала першою «ниточкою» розслідування. Хто б не кинув її тіло, він спеціально залишив його поруч з пумами і ягуарами, наче подарунок.

Девон був співвласником клубу разом зі своїми двома братами, Ніком та Уорреном, і їх єдиною сестрою, Кет. Ходили чутки, що між двома клубами тривала тиха ворожнеча і що дві сім'ї насправді – конкуренти вже понад десяти років, з тих самих пір, коли обидва їхні батьки зникли безвісти.

Тревор примружився, знаючи справжню причину, чому

між клубами існувала така ворожнеча. Це не були звичайні клуби. Насправді їхніми власниками були перевертні. Клубом, в якому працювала Келлі, управляли пуми-перевертні. Вона залишила роботу там і перейшла до ягуарів-перевертнів, а на наступний день її знайшли мертвою. Забагато збігів, щоб не звертати на них увагу.

Якщо б люди знали, що серед них живуть перевертні, почалася б така паніка... але ці істоти вже довгий час були частиною суспільства, зберігаючи свій секрет в таємниці. Поки вони не порушують законів людської раси, необхідності викривати їх і сіяти паніку серед людей немає. Але якщо це станеться, - людський розум знову повернеться в «темні» віки.

Секретні служби ЦРУ по паранормальних явищах вирішили врегулювати питання щодо перевертнів аналогічно, коли вони мали справу із зустрічами з НЛО або прибульцями - брехати, приховувати і прикривати. Існують і набагато більш небезпечні істоти, ніж перевертні, які добре вписуються в людську масу... істоти, про яких люди лише знімали фільми жахів, а також істоти, про існування яких вони навіть і не здогадуються.

Але коли почали пропадати люди та знаходити мертві тіла, сюди була спрямована команда секретних служб, щоб з'ясувати, що ж насправді відбувається.

Побачивши, як Девон залишив дівчину в клітці і наблизився до ґрат, щоб подивитися на когось, Тревор прослідкував за його поглядом. Його облило холодним потом від поба-

ченого... Енві прихилилася до цієї ж клітки в оточенні спустошливої групи чоловіків.

Якого біса вона тут робить? Тревор без вагання покинув своїх партнерок по танцю і просунувся крізь натовп прямо до неї.

З Девона вирвався гортанний рев, коли дівчина, яка повернула його увагу, підняла руки і схопилася за ґрати позаду себе. Він відчував її запах сильніше, ніж запах інших в усьому клубі, і він кликав його. Поклавши свої руки на її, він спокусливо провів пальцями своїх рук вниз по її руках крізь ґрати своєї клітки.

Але, коли Енві вже була готова озирнутися на еротичного танцюриста, хтось схопив її за руку і стягнув із клітки. Побачивши, хто це був, вона відкрила від подиву рот! Вона зовсім забула про Тревора! Чарівний настрій був зіпсований, і Енві знову розсердилася, згадавши, чому взагалі прийшла в «Місячний танець» ... помста.

- Якого біса ти тут робиш? - надто різко закричав Тревор, намагаючись витягнути її з клітки подалі від небезпечного дотику Девона. Якщо вбивця - цей ягуар, тоді те, як він дивиться на Енві, значить, що він намітив її як наступну жертву.

Енві іншою рукою міцно трималася за ґрати просто тому, що їй не подобалося, як грубо Тревор намагався її відтягнути. Він діяв так, немов це вона зробила щось погане, а не він. Обдарувавши його своєю наймилішою посмішкою, вона

сказала:

- Я прийшла потанцювати... так само, як і ти.

Тревор стиснув губи, зрозумівши, що вона бачила, як він танцює з іншими дівчатами, але ось чого вона не розуміла, так це того, що він просто використовував їх як прикриття. Він навіть не поцікавився їхніми іменами. Якусь мить Тревор і Енві пильно дивилися один одному в очі. Потім він зітхнув і, наблизившись до її вуха, прошепотів. «Я все тобі можу пояснити,» - він не хотів розповідати їй, ким він був насправді, тому що боявся, що і вона, як і її твердоголовий братик Чед, вирішить, що він просто використовував її, щоб вільно проходити в клуби, де вона працювала барменом.

- Пішли, - Тревор спробував відтягнути її подальше від розпаленого погляду Девона. Він на секунду кинув свій погляд на чоловіка в клітці, і, якби погляд міг вбивати, то від Тревора залишилася б лише кривава пляма на підлозі. У відповідь він обдарував танцюриста точно таким же поглядом, а потім знову переключився на свою дівчину.

Енві похитала головою. Вона сподівалася, що він їй все пояснить. «Я прийшла потанцювати. Я танцюю з цими милими хлопцями. Ти також можеш почати рухатися і приєднатися до нас,» - вона підняла свою витончену брову, немов їй було все одно.

Тревор повільно підняв голову і глянув через плече на повних похоті хлопців, які продовжували кружляти навколо в надії отримати хоч який-небудь шанс. «Ідіть геть,» - сказав

він їм смертельно небезпечним тоном, посунувшись ближче до Енві. Якщо вона хоче танцювати, тоді, їй-бог, нехай краще танцює з ним.

Енві надулася на нього, хоча насправді їй було дивно, чому він поводить себе так ревниво, якщо він тільки що так зухвало танцював з двома іншими дівчатами.

- З тобою не весело, - вона нарешті відпустила клітку, опустивши руки вниз і, з байдужим виглядом витягнувши з кишені електрошокер, пробіглася долонями вгору по торсу Тревора.

Девон стояв на повний зріст, втупившись на цю рудоволосу крихту, яка не тільки привернула його увагу, вона його чимось зачепила. Йому не подобався запах хлопця, який намагався заявити про свої права на неї. Він пах старим порошком, а це означало, що десь на собі він ховав зброю. Девон потягнувся до дверцят і відімкнув ґрати, дозволивши танцівниці піти відпочити.

Торкнувшись пальцем вуха, через майже невидимий передавач він вислухав свого брата, який повідомив йому, що у дівчини поруч з його кліткою - електрошокер, і що вона збирається використати його проти того хлопця. Девон глянув через танцпол на освітлені ультрафіолетом сходинок і побачив Ніка, який стояв там і був готовий втрутитися при першій же необхідності.

З передавача доносився голос Уоррена. Девон зрозумів, що його старший брат спостерігає за всім навколо через од-

ну з камер нічного бачення, що висіли на платформах для освітлення над його головою.

Кинувши погляд на маленькі ручки, що блукали по тілу хлопця, Девон раптово відчув палке бажання відірвати йому голову. Але цей порив швидко пройшов, коли її рука спустилася нижче ближче до стегна хлопця, він зауважив відблиск срібла. На обличчі Девона з'явився примарний натяк посмішки, але він вирішив поки що не втручатися.

- Я розберуся з цим, - прошепотів Девон в передавач.

Чед і Джейсон посміхнулися один одному, зрозумівши, що справа йде до кінця, а потім спустилися по сходах, що ведуть на танцпол.

Раптово Тревору спало на думку, що Енві теж не повідомила йому, що збирається прийти сюди. Так з якого дива він відчуває себе таким винуватим?

- Я тебе запитав, що ти тут робиш, - повторив він своє питання рівномірним голосом, присуваючись щонайближче до неї. Невірний крок... Він практично втратив хід думок, відчувши сильний прилив крові до свого паху і першу ерекцію з моменту своєї появи сьогодні у клубі.

Енві спокусливо притулилася своїм тілом до його, щоб потім у неї була можливість дуже швидко відскочити назад.

- Я прийшла, щоб тобі щось дати, - відповіла вона, вклавши у свій погляд усе своє гаряче бажання, яке в ній розпалив танцпол, намагаючись приспати пильність Тревора...

- Сподіваюся, це те ж саме, що і я хочу тобі дати, - при-

страсно простогнав Тревор, відчувши її руку на своєму паху.

- Зараз дізнаємося, - прошипіла Енві і включила електрошокер, вдаривши ним прямо по його твердій плоті, а потім відскочив назад, коли Тревор різко смикнувся і без єдиного звуку впав на коліна.

- Ой! - Сказала Енві, надувши губки, потім поклала електрошокер назад в кишеню і кинулася в невідомому напрямку. Останнє, чого б їй зараз хотілося - це бути там у той момент, коли Тревор знайде в собі сили піднятися на ноги.

Коли Енві пробиралася через танцпол, хтось міцно схопив її за руку. Подумавши, що це її брат, Енві навіть не озирнулася і замість цього довірливо слідувала за людиною, що вела її. Вона підняла очі лише у той момент, коли її заштовхували у маленькі відчинені двері.

У Енві не було часу навіть на те, щоб озирнутися, як двері перед нею зачинилися на замок. Десь угорі спалахнуло тьмяне світло, освітив ТВ-монітори і того самого хлопця, який був в клітці на танцполі. Енві відкрила рот, щоб щось сказати, але він її перебив.

- Я подумав, що буде краще, якщо ти зможеш поспостерігати за справою своїх рук в безпеці з офісу, - самовдоволено посміхнувся Девон, вказуючи пальцем на екран одного з моніторів.

Енві перевела погляд на екран в надії, що погляд на Тревора, який тримається за свій пах, розвеселить її... але замість цього вона відчула свою провину перед ним. Вона від-

чула, ніби її серце обірвалося і полетіло у прірву. Побачивши, як йому боляче, вона раптом зраділа, що монітор не передає звук, так як їй зовсім не хотілося знати, що він там зараз говорить.

Мовчки Енві дивилася, як з натовпу з'явилися Чед і Джейсон і допомогли Тревору піднятися з підлоги. Вона не могла сказати точно, про що вони там говорили, але, коли Тревор відіпхнув Чеда від себе з такою силою, якої у нього не повинно було б бути після удару електрошокером, Енві кинула погляд на двері. Вона була готова вибити її і вискочити назад на танцпол, поки один з них не поранив іншого.

Побачивши, як танцюрист, стоячи між нею і дверима, застережливо похитав головою, Енві знову подивилася на монітор, здивовано спостерігаючи, як Джейсон схопив Тревора, заламали йому в лікті руку, поки Чед одягав наручники на колишнього приятеля своєї сестри.

Ще сильніше розлютившись на свою таку дитячу поведінку, Енві попрямувала до дверей з твердим наміром сказати Чеду, щоб він відпустив Тревора. І знову танцюрист схопив її за зап'ястя. Вона опустила погляд, уникаючи зустрічі з його очима, так як було очевидно, що саме вона була причиною всієї цієї колотнечі. Почуття провини тільки посилило її страх і додало їй ще більше мужності.

- Ти ж бачив, як я тільки-що вдарила хлопця електрошокером. Ти серйозно думаєш, що це гарна ідея? - Вона різко глянула в його очі, затамувавши подих від його погляду. Те-

пер, придивившись ближче, вона побачила, що його очі були ще більш чарівні, ніж там, за ґратами клітки...

- Ким би не були ці хлопці, буде краще, якщо ти їм дозволиш вивести його з клубу, тоді ти зможеш повернутися і потанцювати, - знову попередив її Девон, бачачи полум'я вогню, яке спалахнуло в її очах. Він міг запрягтися, що у неї аж шерсть дибки встала від нетерплячки вибігти звідси і врятувати того хлопця, якого вона сама ж тільки-що поранила... хоча він все одно не мав наміру її відпускати.

- Як тебе звати?

- Тобі навіщо? - Енві вирвала свою руку, яку він міцно стискував. - Щоб ти потім сказав власникам не пропускати мене в клуб у майбутньому?

- Не зовсім так, - похмуро пробурмотів Девон при думці про таку перспективу. - Але ти, можливо, захочеш залишити електрошокер в кишені на всю ніч, - він спостерігав, як вона знову подивилася на монітор, щоб переконатися, що її жертва пішла.

- Чорт, - Енві подумки зітхнула і сперлася спиною об двері, відчувши крізь дерево вібрацію музики. Вона прикусила нижню губу зрозумівши, що зайшла занадто далеко. Згадавши про іншу причину, по якій вона знаходиться сьогодні тут, в «Місячному танці», - Енві подумала, чи не підходящий зараз момент поцікавитися про роботу. Чому б і не ризикнути? Подумки знизавши плечима, Енві запитала. - Ти не знаєш, чи приймають тут на роботу?

Девон не зміг приховати посмішку, що повільно розпливлася по його обличчю. Що б він тільки не віддав, щоб затягнути її в ту клітку з собою хоча б ненадовго і спробувати приборкати вогонь всередині неї. «Ти танцюєш?» - з надією в голосі запитав він.

Енві широко відкрила очі, згадавши те, як вона спостерігала з ним в клітці, і її стегна спалахнули гарячим полум'ям ... як, на жаль, і її щічки.

- Ні, - прошепотіла вона занадто хрипким голосом. - Не танцюю. Я працюю барменом в декількох інших клубах цього району і хотіла б подати заяву на роботу... поки я тут.

- Шкода, - посміхнувся Девон і, ступивши вперед, відкрив ящик столу, витягнув звідти бланк заяви та простягнув її Енві. Вона так і не сказала йому, як її звуть, але, якщо вона заповнить заяву, у нього буде вся необхідна інформація про неї. А ще він хотів переконатися в тому, що вона не працювала в «Нічному світлі».

Йому набридло, що вони посилають сюди людей, щоб рознюхати все. Наскільки він знав, саме Квінн поклав край дружбі між кланами пум і ягуарів, так нехай ці чортові пуми залишать їх у спокої.

Хтось із «Нічного світла» послав ту дівчину, яку вони найняли в останній раз, а потім її вбили, і пуми тепер нишпорять в «Місячному танці» у пошуках відповідей... так як і копи. Він просто «щасливчик», - в ту єдину ніч, в яку вона тут пропрацювала, її попросили увійти з ним в клітку.

Девон витягнув стілець з-під столу, розуміючи, що найшвидший спосіб змусити Енві залишитися на довше - це дати їй те, чого вона хоче. «Можеш заповнити заяву прямо зараз. Хто знає, можливо до ранку у тебе вже буде інша робота.»

Енві сіла за стіл, похмуро поглядаючи на монітор. «Як думаєш, власник бачив, як я б'ю Тревора електрошокером?» - Вона прикусила нижню губу, уявляючи в думках, як «мило» це все мало виглядати. «Краще б я цього не робила.»

Девон нагнувся над сидінням стільця, ніби хотів подивитися на монітор разом з нею. Притулившись губами до її вушка, він запитав:

- Якби власник бачив і запитав тебе про все це, ти що б відповіла? - він повільно і жадібно вдихнув повітря - її запах обвив його тіло, розпалюючи кров.

Енві почала повертати голову, щоб подивитися на нього, але зупинилася. Почуття, які в ній виклала його близькість, розтеклися по її плечах і вгору по шиї.

- Я поступила підло, - вона видихнула, відчуваючи, як низ її живота наповнює стрімкий жар. Цей хлопець був небезпечний для її свідомості. Вона не знала, що робити - повернутися і лизнути його, або втекти і сховатися.

В куточках губ Девона задеренчала легка усмішка, але він і не подумав рухатися з місця.

- Так ти весь час ходиш то тут, то там, і б'єш хлопців електрошокером без будь-якої на те причини? - він відчував за-

пах її збудження, від чого йому в штанах стало до незручного тісно.

- Ні, - Енві з радістю відволіклася, схопивши ручку, що стояла прямо перед нею в маленькій підставці, і почала заповнювати бланк. - Тільки тих, хто дійсно цього заслуговує, - відповіла вона, не бажаючи продовжувати цю тему.

Девон випростався, борючись з бажанням стягнути її зі стільця і посадити на стіл обличчям до себе. Він і без того вже перебирав її шовкове волосся своїми пальцями в тому самому місці, де вони звисали зі спинки крісла.

Поки вона заповнювала заяву, він мовчки стояв і читав через плече все, що вона пише, не пропускаючи жодного слова. Енві Секстон. На щастя, назви клубів пум і ягуарів в довгому списку місць, де вона працювала, не фігурували. Він знав, що йому досить пари швидких дзвінків, і у неї з'явиться достатньо вільного часу - одного його слова вистачить клубам, щоб вони викреслили її зі своїх робочих графіків. Він не мав ні найменшого бажання ділитися цією дикою і неприборканою кішечкою.

Енві закінчила заповнювати заяву і встала, але Девон поклав долоню на її плече, щоб дівчина залишилася сидіти, потім швидко вихопив папір у неї з рук і попрямував до дверей.

- Залишайся тут. Я повернуся з відповіддю через кілька хвилин, - Девон потягнувся до дверної ручки, але потім завмер, коли вона до нього звернулася.

- Як тебе звати? - Запитала Енві, роздумуючи, чи не краще

їй особисто віддати папір власнику клубу. Раптом їй вдасться пройти співбесіду прямо на місці.

- Девон Сантос, - відповів він і зник за дверима, перш ніж вона змогла його зупинити.

Він знав, що Нік стоїть прямо за дверима - він відчував його запах. Простягнувши брату папір, Девон поставив того перед фактом. «У нас нова барменша,» - він почекав, поки Нік перегляне бланк, знаючи, що його брат шукає те ж саме, що сам він уже перевірів.

Сьогодні вночі Нік був не в дусі - він наткнувся на групу вампірів, один з яких прокрався в клуб. Нік ненавидів вампірів і всіх людей, які були настільки дурні, щоб зв'язатися з ними. Не побачивши ніяких ознак того, що ця дівчина могла бути пов'язана з вампірами, і відчувши запах збудження, який ця дівчина викликала в його брата, Нік вирішив, що зі своїми власними справами Девон розбереться сам.

Простягнувши нарешті бланк назад, Нік сказав:

- Скажи їй, хай залишить електрошокер вдома, - на мить він пильно подивився на брата і додав. - Кет сказала що хлопець, якого ця дівчина вдарила - її бойфренд, а той, який вивів його в наручниках - її брат.

- У її бойфренда був пістолет. Я відчув його, - Девон байдухе знизав плечима, хоча і примружив очі. - Може, він був не таким уже і хорошим бойфрендом.

- Обережніше з цією штучкою, - Нік кивнув головою, помітивши, як в очах його брата інтерес почав розгоратися з

новою силою. - Якщо ти її хочеш, тоді це твоя турбота контролювати її, поки вона тут, - відчувши запах вампіра, Нік закрипів зубами і, не зронивши більше ні слова, помчав назад вгору по сходах.

Енві нервово озирнулася навколо і побачила ліфт, якого раніше не помічала. Вона злегка підвела брову, побачивши на ліфті панель замість звичайної кнопки. Дівчина сиділа, нервово постукуючи ручкою по столу і думаючи, скільки ж їй ще чекати. Вона ще мала з'ясувати, чи дійсно Чед заарештував Тревора, або просто вивів його з клубу і відпустив.

Щоб хоч на мить відключитися від цих думок, Енві почала розглядати стіл. Вона була природженим слідчим, як і її брат, хоча Чед і намагався приховати цей факт. Але правда полягала в тому, що Чед міг би стати чудовим детективом. Він говорив всім, що працює простим дільничним поліцейським, але це було далеко від правди. Насправді він був начальником оперативної групи ОМОН.

Випадково погляд Енві впав на папір, який вона, задумавшись про своє, взяла в руки. Це була квитанція про оплату поставки товару. Її погляд блукав по всій цій платіжній інформації, поки не дійшов до прізвища внизу квитанції. Енві жбурнула аркуш паперу на стіл, ляснувши по ньому долонею. Девон Сантос... чорт його забирай. Він був одним з цих нещасних власників клубу, а сам змусив її думати, що він простий танцюрист.

В цю секунду двері відчинилися, і в офіс увійшов Девон.

«Коли б ти хотіла почати?»

Нік промчав через весь танцпол, а потім сходами нагору до виходу. Відкривши двері з силою, набагато більшою, ніж було необхідно, він люто глянув на людину, що намагалася пройти через охорону. Так як всі вишибали були перевертнями, вони могли відчувати вампіра навіть тоді, коли зовні на це нічого не вказувало.

Схоже, що стиль вбрання та зовнішність звичайного вампіра взяли свій початок із збіговиська готів. Однак, за останні кілька місяців всередину намагалися потрапити кілька вампірів в ділових костюмах і в звичайних для клубів нарядах. Саме тому перевертні воліли покладатися скоріше на свій нюх, ніж на очі. Правило номер один: вампіри не мають права проходити всередину без дозволу власника клубу.

- Що Вам тут потрібно? - Запитав Нік, намагаючись розмовляти, як професіонал, адже навколо були звичайні люди. Хлопець, що привернув його увагу, нахилив голову набік і обдарував Ніка такою злісною усмішкою, що його охопила паніка.

- Я б хотів пройти всередину, - сказав Рейвен. Його зіниці збільшилися, як траплялося завжди, коли він використовував свою силу для поневолення будь-якого, хто міг потрапити під насильницькі чари вампірів.

Нік оглянув його з ніг до голови. У цього хлопця було чорне волосся, яке звисало прямо на його обличчя. Кінчики во-

лосся були пофарбовані в рожево-неоновий колір. Він був досить молодий, не більше двадцяти п'яти років. Шкіра його мала блідий відтінок, а навколо очей була темна і густа підводка. Його губи були покриті чорною помадою, і навіть на нігтях був лак чорного кольору.

- Вибачте, містер... - Нік стояв дуже спокійно, намагаючись не пропустити жодного руху вампіра. Незалежно від розміру та віку, - всі вампіри були небезпечними, і їх не слід недооцінювати.

- Рейвен, можете називати мене Рейвен, - відповів той, дивлячись на Ніка оцінливим поглядом та задумавшись, як довго може протистояти його чарам ягуар.

- Вибачте, Рейвен, але у нас все зайнято, - пояснив Нік, оббивши пальцями свій двоствольний пістолет, що спочивав глибоко в кишені його шкіряного піджака. Пістолет був заряджений срібними кулями, наповненими святою водою. В куточках його губ з'явилась садистська посмішка, коли він відчув дерев'яне лезо ножа з кістковою ручкою, який був прикріплений до його передпліччя.

- Тоді чому всі ці люди все ще стоять в черзі? - Запитав Рейвен, помітивши, що райдужку очей ягуара починає накривати золота тінь.

Нік посміхнувся, але ця посмішка була більше схожа на скрегіт зубів:

- У них заброньовані місця.

На мить очі Рейвена заблищали в світлі темряви, здавало-

ся, немов демонічний огонь їх освітлює зсередини. Нік спустився вниз на три сходинки і, ступивши на асфальт, підійшов ближче і став між Рейвеном і натовпом людей.

- А тепер іди геть, вампір, - прошепотів Нік холодним і спокійним голосом, притиснувши кінчик дерев'яного ножа до ребер Рейвена так, щоб ніхто інший цього не помітив. – Для тебе вхід закритий.

Нік випростався і зігнув руку прямо перед собою, щоб при необхідності одним швидким рухом нанести вампірові удар ножем.

- Вибачте, сер. Хорошого вам вечора.

Рейвен посміхнувся ще раз, на цей раз майже що люб'язно.

- О, так, це якраз в моїх планах.

Він відвернувся від дверей і пішов геть вулицею, втопивши руки в кишенях своїх чорних джинсів і насвистуючи якусь зловісну мелодію. Коли ягуар нахилився до Рейвена, щоб прошепотіти йому на вухо загрозу, той помітив, як його пан прослизнув за їх спинами прямо в клуб. Рейвен вже якийсь час не бачив Кейна. Навіть більше того, це був перший раз за останні кілька тижнів, хоча він багато разів відчував на собі погляд свого пана.

Річ, яка дійсно здивувала Рейвена це те, що Кейн добровільно увійшов в лігво своїх ворогів. Пан розповів йому історію про те, як глава клану ягуарів поховав його живцем. У пана є якийсь власний план?

- Вони обмовили тебе, пане, але на цей раз я подбаю про те, щоб кров виднілася на їхніх руках, - прошепотів Рейвен собі під ніс і злився з тінню. Він знав, що довго йому чекати не доведеться. Він все ще відчував кров своєї останньої жертви - вітер доносив її запах прямо до «Місячного танцю».

Кет стежила за тим, як Чед і Джейсон допомагають бідоласі бойфренду вийти з клубу... в наручниках. Хоч вони завжди дотримувалися правила «менше знаєш, краще спиш», але Кет просто необхідно було дізнатися, що ці хлопці планують з ним робити. Якщо нічого, так вона хоч залишок ночі проведе в спокої.

Вийшовши через один із чорних входів, Кет пішла за ними, намагаючись залишатися в тіні. Завдяки своїм надприродним здібностям їй не потрібно було знаходитися близько, щоб чути їхню розмову.

Чед і Джейсон затиснули Тревора між його автомобілем і патрульною машиною, щоб кинутий бойфренд не зміг поскакати назад у клуб за Енві.

Чед зняв наручники, розуміючи, що без поважної причини він не може заарештувати Тревора... в крайньому разі, поки той не штовхне його.

- Б'юся об заклад, це ти сказав їй, що я тут! - Тревор загарчав на Джейсона. - Не думай, що я не помітив, як сильно ти сохнеш за нею. Ти не міг не пхати свого носа не в свою справу, правда?

Чед витягнув поміж обох чоловіків руку, коли помітив, як Джейсон зробив загрозливий крок вперед.

- Джейсон, я сам розберуся. Вернись в клуб і спробуй знайти Енві, ок? - Я не хочу, щоб вона виходила з клубу, поки Тревор не піде геть звідси.

- Ти не можеш завадити мені повернутися назад у клуб. Я працюю! - прошипів Тревор не замислюючись.

- Ага, ми бачили, як ти, до біса, працюєш, - Джейсон стиснув кулаки, але, помітивши суворий погляд Чеда, зрозумів, що краще піти в клуб, а то сьогодні Тревор може бути не єдиним у наручниках. Розвернувшись на підборах, він кинув через плече фразу, яка швидше призначалася для Тревора, ніж для Чеда. - Знайдеш нас на танцполі ... ми будемо танцювати, міцно обійнявши один одного.

Тревор кинувся вперед, але Чед відштовхнув його назад до машини. На подив, Чеда, Тревор був набагато сильнішим, ніж виглядав, і йому знадобилося докласти чимало зусиль, щоб утримати його біля машини.

- Попереджаю, або припиняй крутитися навколо моєї сестри, або розкажи їй, хто ти насправді, а ще - справжню причину того, чому ти постійно зависаєш у клубах. Чорт з тобою, чоловіче, Енві ж думає, що ти всього на всього проклятий багатий мажор. Якщо хочеш вразити її, тоді розкажи їй всю правду. Є одна річ, яку вона ніколи не могла терпіти – це брехуни. Особливо, якщо вони брешуть їй.

Кет примружила очі, дивлячись на Тревора. Що це все

означає?

- Ти і сам знаєш, що якщо я розповім їй, що працюю під прикриттям, вона подумає, що я використовував її, щоб шлятися по всіх клубах, де вона працює, - прогримів Тревор, випроставшись, але не намагаючись повернутися в клуб. Якщо би він використав проти Чеді свою справжню силу, той був би вже трупом, і Тревор був би нічим не кращий за тих, на кого він полює.

Ця думка його заспокоювала багато разів, коли в ньому прокидалися його тваринні інстинкти, але коли його дратували, стримуватися було нелегко.

- Вона, чорт, візьми, гримнула мене шокером!

- Ти заслужив це! Тому що ти жалюгідний, брехливий бойфренд. Це за те, що ти приховуєш від неї правду. На сьогодні з тебе вистачить, хіба що можеш піти в інший бар полювати. До того ж, електрошокер все ще у Енві, - сказав Чед із самовдоволеною посмішкою на обличчі. - Рекомендую тобі залишити її в спокої до ранку... або ще краще - до кінця життя, якщо ти не в змозі бути чесним з нею.

Тревор зіціпив зуби, але більше не промовив ні слова. Чед не може наказати йому триматися подалі від Енві, але дати їй час охолонути - це, мабуть, добра порада.

- Добре, але це, - він вказав на клуб - не безпечне місце для твоєї сестри, їй краще там не тусуватися, і ти це знаєш! - Він різко відкрив дверцята своєї машини, змусивши Чеду відступити назад, щоб уникнути удару. Сівши в машину і

хлопнувши з усієї сили дверима, він вже через пару секунд зник зі стоянки.

Коли Тревор від'їхав вже так далеко, що Чед не міг бачити вогні його машини, він схопив мобільний і набрав номер однієї людини, який був йому зобов'язаним. Зупинившись поруч з магазином одягу, він припаркувався за вантажівкою, щоб його ніхто не помітив.

Тревога дратувала думка, що йому довелося залишити Енві там, особливо після того, як він бачив, якими очима дивився на неї Девон. Навіть якщо цей ягуар і не був убивцею, такий погляд не віщував нічого доброго. Чед був упевнений, що зможе дати Девону відсіч, якщо справа дійде до Енві.

Адже зможе? Подивимось, чи сподобається йому дізнатися, що він не самий сильний. Він розбереться і з Джейсоном, якщо той надумає втрутитися між ним і Енві.

Кет відсунулася глибше в тінь, коли Чед розвернувся і подивився в її напрямку. Вона насупилася, розуміючи, що він не зможе її побачити... у нього немає здібності бачити у темряві, як перевертні. Вона здмухнула з очей волосся і замерла, поки він йшов в її напрямку; а потім зітхнула, побачивши, як Чед нарешті повернувся і пішов назад в клуб.

Отже, Тревор був поліцейським під прикриттям, а сестра Чеда цього не знає... і Джейсон, очевидно, теж. Насторожувало те, що Тревор сказав, ніби він тут працює по справі. Кет зіпила зуби, зрозумівши, що мова йшла про вбивства. Їй слід сказати Уоррену, щоб той поспішив з'ясувати, хто ж на-

справді залишає кривавий слід, до того, як у вбивствах звинуватять їх.

Енві повільно встала з-за столу, дивуючись, чому Девон просто не зізнався їй, що він власник і що сам може найняти її без жодних проблем. Вона ненавиділа, коли люди їй брехали, але вона його не знала, і він абсолютно не зобов'язаний перед нею, так що Енві проковтнула ті слова, які збиралася сказати. Шкода, що вони все таки вирвалися на волю.

- Яюсь занадто швидко, - з очікуванням глянула вона на Девона, схрестивши руки на грудях.

- Я замовив за тебе слівце. Іноді до мене тут прислухаються, - Девон з цікавістю спостерігав за її реакцією, відчуваючи, як змінився її запах. Тепер вона розсердилася на нього. І йому подобався цей запах.

- Можливо, це тому, що ти власник клубу, - легка усмішка зникла з лиця Енві.

Так ось що її розлютило. Їй не подобається, коли вона відчуває, як хтось щось приховує від неї. Він це запам'ятає. Девон повільно нахилив голову на бік.

- Я тільки співвласник. Я, мої два брати і моя сестра - ми всі власники цього клубу. Ми дійсно радимося один з одним, коли треба когось найняти.

Раптово відчувши себе винною, Енві підняла на нього очі.

- Вибач, я не хотіла ... - вона не закінчила і зітхнула, опустивши руки.

- Принаймні, твій електрошокер може залишитися в кишені, - посміхнувся Девон, сподіваючись підняти їй настрій.

Щоки Енві спалахнули, і вона відчувала потребу зникнути з його поля зору, перш ніж вона не виставила себе перед ним ще більшою дурепою.

- Я працюю в основному в другій половині дня, а завтра у мене вихідний, так що... - нервово пояснила вона йому, подивившись на вихід і попрямувавши прямо до дверей до того, перш ніж ця робота стане найкоротшою в її біографії.

- Тоді побачимося завтра ввечері, - Девон відчинив перед нею двері, коли вона повільно наблизилися до них. - О сьомій.

Він дивився їй у слід, як вона тікає. Він дозволив їй піти, тому що знав, що легко зможе її зловити, якщо вона втече занадто далеко. Закривши двері офісу і повернувшись до монітора він спостерігав, як Енві прокладає собі шлях до сходів, обходячи танцпол по краю. Він примружився, коли один з хлопців, які танцювали з нею хвилинами раніше, схопив її за руку, щоб привернути до себе увагу. Девон піднявся і попрямував до дверей, але в офіс прослизнула Кет, не давши йому піти за Енві.

- Дівчина з електрошокером ... - почала Кет, але суворий погляд брата зупинив її.

- Її звуть Енві. Завтра ввечері покажеш їй все і допоможеш освоїтися. Я тільки що найняв її барменом, - Девон схрестив руки на грудях і сперся на край столу.

- Втягни кігтики, - Кет нахилила голову, побачивши, як Девон подивився на екран монітора і напружився. Простеживши за його поглядом, вона посміхнулася, побачивши прямо посередині екрану Енві разом з Джейсоном. «Ну і ну, невже їй недостатньо шанувальників на сьогодні,» - вона знала, що це не зовсім так, але вона хотіла подивитися на реакцію Девона. І свою відповідь вона отримала - Девон занадто сильно затиснув тонкий пластик спинки комп'ютерного крісла, і той з тріском розламався.

Кинувши на Кет розлючений погляд, Девон рикнув.

- Що тобі треба у мене в офісі?

Кет невинно посміхнулася йому у відповідь. А ось це вже стає цікаво. Пройшовши повз нього, вона тицьнула пальцем в екран.

- Цього хлопця звать Джейсон Фокс. Ми з ним досить мило базікали сьогодні за барною стійкою, поки не з'явилися його друзі.

Девон підвів брови в німому питанні, чекаючи, коли його сестра вже перейде до справи

- Саме Джейсон зателефонував їй, спонукаючи прийти в клуб. Насправді, він запросив її на побачення, - Кет знову ехидно посміхнулася, помітивши, як вниз від долоні Девона до самого низу пластикового стільця поповзла тріщина. - Я не знаю, що вона йому сказала, але Джейсон їй сказав: «Тоді якого біса Тревор витанцьовує на танцполі з іншими?»

- Значить, він і був причиною, по якій вона прийшла, -

повільно розтягнув Девон, впустивши шматок пластика на стіл. - Упевнений, ти не просто так все це розповідаєш.

- Так, ти маєш рацію, але за тобою так весело спостерігати, коли ти ось так от корчишся, - але побачивши його фірмовий погляд «йди до біса!», Кет вирішила повернутись до своєї розповіді. Коли-небудь вона обов'язково придбає право використовувати цей вираз обличчя. – Як би там не було, з того, що я почула, зрозуміло, що все це пастка. Її брат дав їй електрошокер, знаючи, що вона розсердиться і використає його проти свого невірного хлопця, але правда в тому, що Тревор насправді їй не зраджував.

- Що? - Загуркотів Девон. Йому не подобався хід цих думок.

Наступні кілька хвилин Кет витратила, розповідаючи своєму братику брудні секретики всіх учасників сьогоднішнього спектаклю. Та й заради інтересу не забула згадати про той факт, що Джейсон вже давно по вуха закоханий в Енві.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.